

- 1) *Undersøgelsen af den procedure, der førte til vedtagelsen af Rådets beslutning af 28. februar 2000 om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til at fravige artikel 6 og 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, har ikke fremvist nogen uregelmæssigheder, der kan påvirke beslutningens gyldighed.*
- 2) *Artikel 3 i beslutning 2000/186 er ugyldig, for så vidt som den bestemmer, at den tilladelse, som Rådet for Den Europæiske Union har givet Forbundsrepublikken Tyskland, finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. april 1999.*
- 3) *Artikel 2 i beslutning 2000/186 opfylder de indholdsmæssige betingelser, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, og er ikke ugyldig.*

(¹) EFT C 79 af 10.3.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 29. april 2004

i sag C-77/01, **Empresa de Desenvolvimento Mineiro SGPS SA (EDM) mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo)** (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 2, artikel 4, stk. 2, artikel 13, punkt B, litra d), og artikel 19, stk. 2 — begrebet »økonomisk virksomhed« — begrebet »finansielle bitransaktioner« — tjenesteydelser, som foretages mod vederlag)

(2004/C 118/11)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-77/01, angående en anmodning, som Tribunal Central Administrativo i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Empresa de Desenvolvimento Mineiro SGPS SA (EDM), tidligere Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM), mod Fazenda Pública, procesdeltager: Ministério Público, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, artikel 4, stk. 2,

artikel 13, punkt B, litra d), og artikel 19, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), P. Jann som fungerende formand for Femte Afdeling og dommerne C.W.A. Timmermans og S. von Bahr (refererende dommer), generaladvokat: P. Léger, justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 29. april 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) I en situation som den i hovedsagen foreliggende:

— er virksomhed, der består i salg af aktier og andre værdipapirer, såsom kapitalandele i investeringsfonde, ikke økonomisk virksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, og er derfor ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde

er investeringer i investeringsfonde ikke tjenesteydelser, som foretages »mod vederlag«, som omhandlet i artikel 2, nr. 1, i sjette direktiv 77/388, og er derfor heller ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde

skal omsætningsbeløb, som vedrører disse transaktioner, derfor udelukkes ved beregningen af den pro rata-sats for fradraget, der er omhandlet i direktivets artikel 17 og 19

— er et holdingselskabs årlige ydelse af forrentede lån til de selskaber, hvori det besidder kapitalandele, samt dets investeringer i bankinskud eller i værdipapirer, såsom statsobligationer eller indlånsbeviser, derimod økonomisk virksomhed, der udøves af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, nr. 1, og artikel 4, stk. 2, i sjette direktiv 77/388

er disse transaktioner imidlertid fritaget for merværdiafgift i medfør af direktivets artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1 og 5

skal disse transaktioner ved beregningen af den pro rata-sats for fradraget, der er omhandlet i artikel 17 og 19 i sjette direktiv 77/388, anses for bitransaktioner i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 19, stk. 2, andet punktum, for så vidt som de kun indebærer en yderst begrænset anvendelse af goder eller tjenesteydelser, for hvilke der skal betales merværdiafgift. Selv om størrelsen af de indtægter, der genereres ved de finansielle transaktioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for sjette direktiv 77/388, kan være et indicium for, at disse transaktioner ikke skal anses for bitransaktioner i bestemmelsens forstand, kan den omstændighed, at der ved sådanne transaktioner genereres større indtægter end dem, der skabes ved den aktivitet, som den pågældende virksomhed har angivet som sin hovedaktivitet, ikke i sig selv udelukke, at disse transaktioner anses for »bitransaktioner«

tilkommer det den nationale ret at fastslå, om de pågældende transaktioner i hovedsagen kun indebærer en yderst begrænset anvendelse af goder og tjenesteydelser, for hvilke der skal betales merværdiafgift, og i givet fald at udelukke renter, der genereres ved disse transaktioner, fra nævneren i den brøk, der anvendes til beregning af pro rata-satsen for fradraget.

- 2) Arbejder som de i hovedsagen omhandlede, der udføres af medlemmer af et konsortium i henhold til bestemmelserne i en konsortiekontrakt, og som svarer til den del, der i denne kontrakt er pålagt hvert af medlemmerne, er hverken en levering af goder eller tjenesteydelser, som foretages »mod vederlag« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, nr. 1, i sjette direktiv 77/388, eller derfor en afgiftspligtig transaktion i henhold til direktivet. Den omstændighed, at arbejderne udføres af det medlem af konsortiet, der administrerer det, er herved uden betydning. Når overskridelse af den del af arbejderne, der i kontrakten er fastsat for et af konsortiets medlemmer, indebærer, at konsortiets øvrige medlemmer skal betale et vederlag for de arbejder, der overstiger denne del, er dette derimod en levering af goder eller tjenesteydelser, som foretages »mod vederlag« i bestemmelsens forstand.

(¹) EFT C 118 af 21.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 29. april 2004

i sag C-91/01, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Statsstøtte — henstilling vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder — rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder — kriteriet om uafhængighed — berettiget forventning — retssikkerhed)

(2004/C 118/12)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-91/01, Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af D. Del Gaizo), og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Di Bucci og J.M. Flett), og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/779/EF af 15. november 2000 om Italiens påtænkte statsstøtte til fordel for Solar Tech SRL (EFT 2001 L 292, s. 45), for så vidt som den ikke har tilladt, at der på denne støtte anvendes den forhøjelse på 15 % bruttosubventionsækvivalent, som er fastsat for små og mellemstore virksomheder, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af C.W.A. Timmermans som fungerende formand

for Femte Afdeling og dommerne A. Rosas og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 29. april 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 118 af 21.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 29. april 2004

i sag C-106/01, The Queen, efter anmodning fra Novartis Pharmaceuticals UK Ltd mod The licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (ved The Medicines Control Agency), procesdeltagere: SangStat UK Ltd, og Imtix-SangStat UK Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division)) (¹)

(Lægemidler — markedsføringstilladelse — procedure vedrørende produkter, der i det væsentlige svarer til hinanden)

(2004/C 118/13)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-106/01, angående en anmodning, som Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, The Queen, efter anmodning fra Novartis Pharmaceuticals UK Ltd mod The licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (ved The Medicines Control Agency), procesdeltagere: SangStat UK Ltd, og Imtix-SangStat UK Ltd, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 3, nr. 8, litra a), i Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om lægemidler (EFT 1965-1966, s. 17) i den affattelse, der følger af Rådets direktiv 87/21/EØF af 22. december 1986 (EFT 1987 L 15, s. 36), Rådets direktiv 89/341/EØF af 3. maj 1989 (EFT L 142, s. 11) og Rådets direktiv 93/39/EØF af 14. juni 1993 (EFT L 214, s. 22), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet og R. Schintgen, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 29. april 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: